

VITA MARINA

Zeebiologische documentatie
Verschijnt maandelijks

26e jaargang nr. 11 - november 1976

INHOUD: 8 bladzijden
HOLTEDIEREN pag. 19—20
COLLECTIETECHNIEK pag. 51—54
VARIA MARITIMA pag. 331—332

EXCURSIE GENK - WATERSCHEI

Op zondag 5 september 1976 begaven zich 44 deelnemers naar de André Dumontlaan 67 in het Belgische plaatsje Genk-Waterschei voor een ondergronds bezoek aan de nog kolen leverende mijn Dumont. 1029 meter naar beneden met kooien en vervolgens 3 km met een treintje brachten de als mijnwerkers verklede bezoekers in het binnenste van de mijn. De plaats waar de steenkool wordt gedolven werd wandelend bereikt. De deelnemers zouden geen echte palaeontologen zijn, als zij bij de beide voortreffelijke gidsen niet hadden aangedrongen om fossielen „in situ” uit te hakken. Helaas konden deze gidsen aan die wensen maar beperkt voldoen. Na nog een bezoek aan een mijngang van ongeveer 1 m hoog en nadat de fossielenjagers hun slag hadden geslagen, werd de terugtocht aanvaard. De onvermijdelijke groepsfoto en een verkwikkende douche gingen nog vooraf aan het diner, waar over de nogal zware maar bijzonder geslaagde excursie nog uitvoerig werd nagesproken. Degenen die iets meer van zo'n steenkoolgebied willen weten, wijzen wij op de Wetenschappelijke Mededeling van de KNNV, no. 61: Ons Krijtland Zuid-Limburg II met als ondertitel Geologische geschiedenis van Zuid-Limburg, door B. J. Romein. Dit kunt u verkrijgen door f 5,20 over te maken op postrekening 13028 ten name van Bureau KNNV te Hoogwoud met vermelding van het verlangde. D.Br.

DOOD OF LEVEND — 4

Thans laten we aan het woord de heer A. M. van Welsener uit Oirschot in zijn reactie op de vraag of het doden van dieren ten behoeve van een liefhebberij aanvaardbaar is.

„Ook naar mijn mening behoren wij als moderne mensen die oog hebben voor de natuur en vooral de moeilijkheden van de natuur (vernietiging e.d.), ons beperkingen op te leggen. Ik persoonlijk ben geen perfectionist, een kras of een vergroeiende beschadiging maakt een schelp voor mij hoogstens interessanter. Het verzamelen van levende dieren om dood te maken en in een vitrine te zetten lijkt me alleen verantwoord voor enkele specialisten, die ze willen bestuderen. Het is dunkt me niet nodig dat alle „gezelligheids”-verzamelaars nog eens bewijzen dat het echt waar is, wat in de schelpenboeken staat, dat die schelp op die plaats en die diepte voorkomt. Ook geloof ik dat het niet raadzaam is om te proberen „volledig” te verzamelen. Een mensenleeftijd is daar lijkt me te kort voor (zeker als je er een betrekking en een huishouding bij moet houden). Het idee alleen lijkt me goed om jezelf en je omgeving doodnervus te maken. Wel geloof ik dat goede vindplaatsen nodig zijn, zelfs bij leeg langs de kust gevonden schelpen. Ook is het interessant om het verband tussen vindplaats en kleurvariatie te proberen op te zoeken. Denkt u overigens niet dat ik een „antivleeseter” ben; de hele natuur eet van elkaar, en de mensen behoren net zo goed tot die natuur; alleen geloof ik dat veel mensen te veel verspillen”.

DELTA-INSTITUUT YERSEKE

Dit instituut (Vierstraat 28) houdt op 3 februari 1977 van 13—18 en van 19—22 uur een open dag. U kunt dan kennis maken met het werk van dit instituut.



STICHTING
ZEEBIOLOGISCH MUSEUM

EEN ONVERWACHT SUCCES...

DE 100 GEPASSEERD!

Wat een onverwacht succes was het. Nog geen 3 weken na het verschijnen van de oproep in de Vita Marina om toe te treden als Vriend van het Zeebiologisch Museum mochten wij reeds de 100ste „Vriend” noteren. Dat stemt vreugdevol, maar ook dankbaar. Mijn dank gaat uit naar al die vrienden van het eerste uur. Zij hebben de stoot gegeven tot de groei naar een zeer grote vriendenkring. Want bij die 100 is het niet gebleven. Er melden zich nog steeds nieuwe Vrienden (en Vriendinnen) aan. Ik weet uit de gesprekken met bezoekers dat het museum — dat nu 10 jaar bestaat — zeer gewaardeerd wordt. Niet alleen om de fraaie en omvangrijke collecties, die voor het publiek toegankelijk zijn, maar misschien meer nog als een prettig ontmoetingscentrum. Een centrum waar men terecht kan met al zijn vragen, problemen, determinaties, literatuurinformatie, vindplaatseninformatie, kortom een centrum waar de verzamelaar en zeeaquarianer op terug kan vallen.

Dat wil straks ook het nieuwe museum zijn. Deze activiteiten en nog vele andere willen we in de toekomst waarmaken. Daarom is het zo enorm fijn dat u als Vrienden ons daarbij de helpende hand wilt bieden. Ik moet u helaas zeggen dat de besprekingen met de Gemeente Den Haag een zeer traag en moeizaam karakter hebben. Dat spijt ons. Het ligt echter niet aan ons. Wij zouden graag volle kracht vooruit stomen. Daarom is het in deze moeilijke voorbereidingstijd van het nieuwe museum zo hartverwarmend en moedgevend te weten dat we zo'n sym-

pathieke achterban van vele Vrienden van het Zeebiologisch Museum hebben. U allen hartelijk bedankt. Hartelijk dank aan de velen die f 15,— ook maar echt als een minimum bedrag hebben gezien. Heel wat hogere steuntjes kwamen bij ons binnen. Nog steeds komen er aanmeldingen binnen, maar na dit berichtje hopen we weer op een nieuwe ware stroom. Passeren we spoedig de 200? Het antwoord is aan u.

Wat zegt u, was het door de drukte door uw hoofd gegaan? Geen schande. U kunt het vandaag nog goed maken. U weet het? Giro 624400 van de Stichting Zeebiologisch Museum te Den Haag.

B. Entrop

WALVISTENTOONSTELLING

In het Zoölogisch Museum aan de Plantage Middenlaan 53 in Amsterdam wordt op dit ogenblik een tentoonstelling over walvissen en dolfinen gehouden die tot 30 september 1977 zal voortduren. Het gaat om een bescheiden tentoonstelling, waarin niettemin allerlei facetten van de walvisachtigen worden belicht. De expositie valt ongeveer samen met het „jaar der oceanen”, waarin de internationale natuurbeschermingsorganisaties speciale aandacht zullen besteden aan alles wat in zee leeft. Op de tentoonstelling wordt dan ook aandacht besteed aan de bedreigingen van verschillende walvissoorten. In het bijzonder vermelden wij van hetgeen te zien is een 16 meter lang skelet van de Noordse vinvis, *Balaenoptera borealis* (Lesson) en een volledig van tanden voorziene onderkaak van de potvis, *Physeter macrocephalus* L. Het geheel is aantrekkelijk genoeg om u aan te raden de tentoonstelling eens te gaan bekijken. U kunt behalve op zaterdagen elke dag terecht van 9.00 tot 16.30 uur. De toegangsprijs bedraagt f 0,75 (kinderen f 0,40), maar f 0,50 (kinderen f 0,25) als u via het onvolprezen artisaquarium binnen komt.